

Només hi ha un campió de lliga

La CUP és l'única candidatura que ha assolit els seus objectius a les eleccions municipals de Sant Celoni

J.L.E. Sant Celoni

Tancat l'escrutini dels vots, ja s'ha convertit en un fet habitual que els partits s'aferri a lectures esbiaixades per explicar els resultats en funció dels seus interessos. Si cal es parla de percentatges, si toca es fa més referència a la pèrdua de vots del rival que als resultats propis, i si s'escau es culpa la participació del resultat.

Però en la política, com en el futbol, només hi ha un candidat que guanya la lliga. Queda primer aquell que ha aconseguit més punts (vots), el segon es classifica per la Champions, altres baixen a segona en quedar sense representació i n'hi ha que aconseguen l'ascens.

En el cas de Sant Celoni, és evident que el campió de la lliga ha estat el PSC, que CiU jugarà també la Champions, que la CUP ha assolit l'ascens, i que ERC i ICV han baixat a Segona.

Categoria on seguirà una temporada més el PP. Ara només caldrà esperar per veure el paper del PSC i CiU en les negociacions de la Lliga de Campions per saber qui guanya la Copa d'Europa, és a dir, l'acaldia.

Però en política, com en el futbol, hi ha un segon paràmetre que analitza no qui guanya sinó si s'ha fet un bon resultat. Si el partit polític ha aconseguit els objectius que s'havia marcat, si els ha superat o si, pel contrari, ha quedat per sota de les expectatives.

CUP, millor resultat

En aquest cas, és evident que la CUP ha estat, de lluny respecte a la resta de les candidatures, la llista que ha fet el millor resultat en aquestes eleccions. Per no dir que ha estat l'única formació de les sis que es presentaven que ha tingut un resultat positiu. Partint de l'objectiu inicial de sumar el 5 per cent dels vots necessaris per entrar al Consistori, la CUP pràcticament ha doblat aquest percentatge i ha aconseguit un 9,6 per cent de sufragis.

El PSC ha centrat la campanya en la figura del seu candidat, Joan Castaño (L'ARBA)

Això significa entrar sumant d'una tacada 729 vots.

PSC i CiU, a mitges

CiU ha aconseguit 294 vots més que als comicis anteriors i ha sumat 2.769 suports. Ha estat en unes eleccions amb una participació un punt per sobre respecte a les del Parlament de l'any passat, on CiU va obtenir 2.796 vots a Sant Celoni. D'això es desprèn que la federació nacionalista ha aconseguit mobilitzar els votants de partit, que era el primer objectiu si volia guanyar, però no el segon que consistia en erosionar el seu rival fins al punt de girar el resultat.

Si s'observa percentualment, CiU ha aconseguit un 11,9 per cent de vots més que el 2003 mentre el PSC ha perdut un 7 per cent del vot. Una segona xifra que constata que CiU no ha trencat el bloc socialista i s'ha nodrit del traspàs d'altres formacions, especialment d'ERC.

Per la seva banda, el PSC ha perdut 231 vots i ha quedat amb 3.086. Si a aquesta xifra se li aplica el percentatge de participació dels comicis del 2003, el resultat de vots seria pràcticament idèntic. Com

CiU, doncs, el PSC ha assolit el primer objectiu però no el segon. Dit d'una altra manera, ha evitat la fuita de vot cap al candidat nacionalista però no ha aconseguit mobilitzar part del seu electorat que s'ha quedat a casa convençut que no hi hauria canvis en el panorama polític.

Caiguda d'ERC i ICV

Si la CUP ha tingut el millor resultat, ERC ha tingut el pitjor i ha perdut 659 vots, gairebé el 65 per cent dels sufragis que va sumar en els anteriors comicis municipals. Si es té en compte que la CUP partia d'una base pròpia de l'entorn dels 400 vots, la resta es pot considerar que ha estat un transvasament provinent d'ERC. La resta de la pèrdua es reparteix cap a CiU i l'abstenció.

Precisament, ICV ha estat la força més perjudicada per l'abstenció fins al punt que ha perdut la representació per 18 vots, fet que li ha impedit arribar al 5 per cent. Si es projecta la participació del 2003, aquest regidor hauria estat garantit. Els 105 vots que ha perdut ICV es reparteixen doncs, entre l'abstenció, una part de fuita de vot útil cap al PSC i una part de fuita cap a la CUP.

Finalment, el PP ha perdut 92 vots i s'ha quedat en només 198 suports, menys de la meitat dels obtinguts en les darreres eleccions al Parlament. El 31,7 per cent menys de vots respecte a les passades municipals es divideix entre l'electorat que no ha mobilitzat i un sensible transvasament cap a CiU.

Encertar el discurs

Tant el guanyador de la lliga, el PSC, com l'equip que ha aconseguit el millor resultat, la CUP, han liderat els dos discursos principals de la campanya electoral. Per una banda, el de la continuïtat. De l'altra, el de la renovació.

Així, els socialistes han aconseguit capitalitzar la imatge de la gestió dels darrers quatre anys eclipsant als seus socis. La campanya s'ha centrat en atribuir al cap de llista del PSC totes les infraestructures obtingudes, serveis i projectes de futur amb l'afegit de potenciar el seu caràcter de proximitat. L'estratègia de donar tanta importància a l'obra feta en la legislatura com als nous projectes li ha permès contenir el desgast que suposa estar 17 anys al capdavant de l'Ajuntament. Però la potència d'aquest discurs, i

la sensació que ha tramès ha estat, per contra, el que ha fet que la crida a la mobilització només fos escoltada en part.

Per contra, l'estratègia del PSC ha afectat ERC i ICV, que no han sabut fer un forat en la campanya per explicar la seva aportació. En el cas d'ERC, ha tingut una incidència especial no haver tret al carrer la feina dels despatxos. Però també la dificultat de presentar una oferta prou diferenciada a la dels socialistes i mostrar a la població que podien arribar a ser alternativa al PSC. ICV sí ho va intentar en algun moment, especialment en el debat, però també s'ha vist perjudicada per una campanya excessivament confiada en els bons resultats.

CiU va optar per una campanya basada en la borsa d'electors insatisfets amb el govern municipal. Ha estat una aposta pel canvi que li ha donat considerables resultats atès que es presentava com a única formació amb possibilitat de fer-lo possible.

El canvi, però, implica renovació i en aquest cas la CUP ha estat qui realment ha aconseguit capitalitzar aquest discurs al carrer i, per tant, emportar-se la bossa de votants més important que estava per aquesta opció. CiU ha aconseguit presentar un bon cap de llista com a figura del canvi però li ha faltat transmetre propostes polítiques substancialment diferenciades de les existents, cosa que si ha sabut aconseguir la CUP.

En aquestes eleccions també hi ha hagut un tercer discurs: el de la rumuologia. Acusacions d'interessos malintencionades, de vinculacions obscures o d'actuacions fraudulentes que s'han estès pels carrers com taques d'oli. Difoses per ments planes que, creient que beneficien al seu partit, només engraiquen l'abstenció perquè porten els ciutadans a pensar que tots els polítics són iguals i tots van a buscar el mateix.